

ἡμεθα ἐλεύθεροι ἀπὸ πᾶν προληπτικὸν πάθος πρὸς τὴν συγγραφά, ἀλλὰ καὶ μὲ ψυχὴν ἡσυχον, καὶ μὲ ἐπιμύλειαν ἀκόμη μεγαλητέραν νὰ φεύγωμεν πάντα θέρυβον παθῶν· διότι ταρτεῖ τὴν προτοχὴν, καὶ διαρθεῖρει τὴν κρίσιν. Τὰ μέτρια μόνον καὶ τίμια πάθη συγχωροῦνται, τὰ διεγείροντα εἰς ἔρευναν τῆς ἀληθείας, καὶ ἀνακουφίζοντα τὸν κόπον τῆς σπουδῆς. Μόγα συμβάλλει εἰς τὴν προτοχὴν ἡ ἡσυχία τῆς μοναξίας, ἐξαιροῦσα ἡμᾶς ἀπὸ πᾶσαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Κυρίως ὅμως κινεῖν γενικὸν βοήθημα τῆς προτοχῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ προσέδοισθῇ, διότι κρέμεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ τὴν ἑξίν τῆς σπουδῆς. Εἶναι πολλοί, τῶν ὁποῶν ἡ προτοχὴ δὲν ταράττεται ἀπὸ τὴν αἰσθησιν τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων· αἱ ὠραιότητες τῆς ἐοχτῆς διεγείρουν μάλιστα τὴν προτοχὴν καὶ τὴν ἐξύττητα τῆς ευφυΐας. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἐπειδὴ ἡ προτοχὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ νὰ γίνηται ἡ σπουδὴ μὲ καρποφορίαν, πρέπει νὰ παύωμεν μὲ ὅλην μας τὴν καρδίαν νὰ τὴν συνειδίσωμεν, συλλογίζόμενοι τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφελίαν.

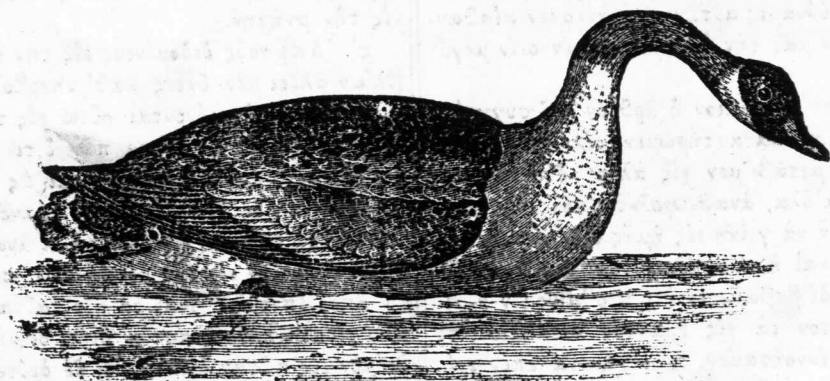
ζ'. Πολλὰ ἀπὸ τὰ εἰρημῆνα περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐμποῦν νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ εἰς τὰς ὁμιλίας, διὰ νὰ λαμβάνωμεν καὶ ἐκ τούτων ὠφελίαν τινα. Ὅθεν δὲν εἶναι χρειαῖα ἰδιαιτέρων κανόνων εἰς ταύτας· ἀρκεῖ τοῦτο μόνον νὰ προσδίσωμεν. Ἐὰν θάλωμεν νὰ ἀρσκάωμεν εἰς τὰς συνδιαλέξεις, καὶ νὰ συνάγωμ' ἐν τι ὠφέλιμον ἐξ αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνώνωμεν τὴν εἰλικρίνειαν μὲ τὴν πολιτικότητα, καὶ νὰ δίδωμεν εἰς ἄλλους τίπον περὶ ἐκείνων τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποῶν ἐξέουσιν νὰ ὁμιλῶσι καλλήτερα, νὰ ὑποδεχόμεθα τοὺς λόγους τῶν εἰνοϊκῶς καὶ μὲ προτοχὴν, καὶ νὰ τοὺς ἀνακρίνωμεν

εὖμεντες, ἐὰν μὴ συγχωρῶσι τὴν ἀνάκρισιν αἱ περιστάσεις τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν προσώπων. Ἐὰν δὲ μὴ, νὰ ἀναβάλλωμεν τὴν ἐξέτασιν εἰς ἄλλον καιρὸν· ἐν τούτῳ δὲ, νὰ μὴν ἀπορατίζωμεν, ἂν ἡ ἀλήθεια δὲν ἀποδειχθῇ καθαρά.—BAMBAE.

ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΦΑΝΤΑΣΟΥ, ἂν δύνασαι, Ὅν ἀναρχον, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ τὴν παύλυσιν ἀναιδμήτων αἰώνων μένει πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ δὲν παλαιοῦται. Τὸ ἀπειρον τοῦτο Ὅν εἶναι ὁ Θεός. Φαντάσου μυριάδας μυριάδων αἰώνων πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, καὶ τότε ὑπῆρχεν ὁ Θεός· μολονεῖ δὲ τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ εἰσὴν παράδοξον, καὶ τότε τῆς υπάρξεώς του ἡ διάρκεια ἦτον ἡ αὐτὴ, καθὼς καὶ τὴν σήμερον.

Ἀδύνατον νὰ πλησιάζης ποτὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς υπάρξεώς του, δι' ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀναρχος, καὶ εἰς πρῶμα ἀνύπαρκτον δύναται τις νὰ πλησιάζῃ; Καθὼς δὲ ἡ ἔπαρξις του εἶναι χωρὶς ἀρχὴν, οὕτω θάλει εἰσθαι καὶ χωρὶς τέλους. Πρόσθετε αἰῶνας εἰς αἰῶνας, πολυπλασίασε αὐτοὺς μὲ τὰ φύλλα τῶν δένδρων, μὲ τὴν ἡμμόν τῆς θαλάσσης, καὶ μὲ τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ οὔτε μετὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον δὲν θάλεις πλησιάζειν οὐδαμῶς εἰς τὸ τέλος τῆς υπάρξεώς του, ἀλλὰ θάλεις μένειν πάντοτε ἐπίσης μακρὰν ἀπ' αὐτὸ, ὡς καὶ πρῆτερον. Αὐτὸς δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν, οὔτε τέλος ζωῆς· ὡς ἐνθυμώμεθα δὲ, ὅτι τῆς υπάρξεως ἐκείνου ἡ διάρκεια εἶναι τῆς ἰδικῆς μας τὸ μόνον μέτρον, διότι ὡς πρὸς τὸ μέλλον εἴμεθα ὅλοι ἀθάνατοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Θεός.

XHN KANAD A.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΗ αἴτη Χήν, Ἀγρία κοινῶς καλούμενη εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ὑπὸ δὲ τῶν συγγραφῶν Καναδιά, εἶναι ἔρως ἀποδημητικὴ, μετακινουσα κατὰ τὴν ἕραν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὰ θερμότερα εἰς τὰ ψυχρότερα μέρη τοῦ ν. οὐ κόσμου. Κοπάδια παμμεγέθη, σχεδὸν ὡς οἱ γράνοι διατεταγμένα, βλέπονται, κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, ταχέως ἐξακολουθοῦντα

τὸν πρὸς ἄρκτον ἢ μεσημβρίαν δρόμον των. Συνήθως πετοῦν υψηλέτατα· παρατηρήθη δὲ ὅτι ἔχουν ζωισμόνα πλάσματα καὶ ἀναπαυτήρια, εἰς τὰ ὁποῖα προσφεύγουν ἐτησίως κατὰ τὸ διάστημα τῶν μεταχεισίων τοῦτων, εἰς ἅλλα μὲν καὶ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, εἰς ἅλλα δὲ μόνον τὸ ἔαρ.

Περὶ τῶν ἔξεων καὶ τοῦ κυνηγίου τῆς χηνὸς ταύτης ἱστοροῦνται πολλὰ περιεργα.

Εἰς τὰς παρὰ τὸν Ὑδρόνειον Κόλπον ἐρήμους σχεδὸν χώρας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, αἵτινες μόνον προῖον ἐξαγωγίμων ἔχουν τὰς τῶν ζῶων μηλωτάς, προθύμως ἀναμένουν καὶ ἀσμένως ὑποδέχονται τὸ πτηνὸν τοῦτο οἱ τὰς ἐλώδεις καὶ δασώδεις περιοχὰς κατοικοῦντες ἐντόπιοι, οἵτινες ἀπ' αὐτὸ ὡς ἐπιτοπλεῖστον ζωοτροφῶνται εἰς τὸ διάστημα τοῦ καλοκαιρίου. Κατὰ πρῶτον φαίνονται κοπάδια ἐξ εἴκοσι ἢ τριάκοντα χηνῶν, τὰ ὅποια εὐκόλως δελεάζουν οἱ κύνηγοι, τὴν κραυγὴν αὐτῶν μιμούμενοι. Τόσον δὲ συχνὰ φονεύονται δύο, τρεῖς, ἢ καὶ περισσότεραι διὰ μιᾶς βολῆς, ὥστε ἡ μία συνήθως τιμᾶται ὅσον ἡ πυρίτις καὶ τὰ σφαίρια ἐνὸς κρότου. Τῆς διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν μηλωτῶν ἐκεῖσε καταστημένης Ἀγγλικῆς συντροφίας λαμβάνει καθημέραν ἕκαστος δοῦλος πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ μίαν χῆνα, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ καλοκαιρίου· ζυγίζει δὲ αὕτη, ὅταν ᾖ παχεῖα, τέσσαρας ὀκάδας, καὶ κρίνεται ἰσότημος τριῶν νησσῶν. Περὶ τὰς τρεῖς ἐβδομάδας μετὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἐμφάνισιν, διασκορπίζονται ἀνὰ ζεύγη αἱ Κανάδιαι χῆνες καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν, τὴν μεταξὺ τοῦ πεντηκοστοῦ καὶ ἑξήκοστοῦ ἐβδόμου παραλλήλου, διὰ νὰ γεννήσωσιν, ἐνταυτῷ ἀποσυρόμεναι ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ Ὑδρονείου Κόλπου. Σπανίως ἢ οὐδέποτε τυχαῖνον ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀρκτικῆς Θαλάσσης. Τὸν Ἰούλιον, ἀφοῦ οἱ νεοσσοὶ ἐκλεπισθῶσιν, ἀλλάσσουν οἱ γονεῖς τὰ πτερά, καὶ, μὴ δυνάμενοι νὰ πετάξωσι, φονεύονται παμπληθεῖ ἐπὶ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Ὅταν διώκωνται ὑπὸ μονοξύλου, ἠναγκασμέναι συνεχῶς νὰ δύωσιν, ἀποκάνουν ταχέως, καὶ διευθύνονται πρὸς τὴν ξηρὰν, μὲ σκοπὸν νὰ κρυφθῶσιν· ἀλλὰ μὴ οὔσαι ταχύποδες, εὐκόλως θηρεύονται ἀπὸ τοὺς διώκτας των. Τὸ δὲ φθινόπωρον συναθροίζονται πάλιν ἀνὰ κοπάδια ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν τοῦ Ὑδρονείου Κόλπου διὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς μεσημβρινῆς αὐτῶν ἀναχωρήσεως.

Κυριωτέραν τροφὴν ἔχουν αἱ ὄρνεις αὗται βοτάνας, φύκη ἀπαλά, καὶ σπάρτον τινὸς ῥίζας. Τὴν ἀνοιξὶν τρώγουν κόκκους φυτῶν, τοὺς ὁποίους σκέπουσα ἡ χιὼν διαφυλάττει καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Γεννῶσι δ' ἐξ ἡ ἑπτὰ ὥα, πρασινωποῦ λευκοῦ χρώματος, εἰς φωλεὰς ἀτέχνως κατεσκευασμένας ὡς ἐπιτοπλεῖστον καταγῆς· τινὲς ὁμῶς ἐναποθέτουν τὰ ὥα των ἐπὶ δένδρων εἰς τὰς παρητημένας φωλεὰς κοράκων ἢ ἀλιαέτων. Εἰς μέρη πολὺ μεταξὺ των ἀπέχοντα εὐρέθησαν γεννῶντα τὰ πτηνὰ ταῦτα· πιθανὸν ὡς τριάκοντα μοίρας πλάτους νὰ ἐκτείνεται ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς των. Τὸν χειμῶνα εὐρίσκονται ἱκανὰ πλησίον τῆς Φιλαδελφείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ δὲ φθινόπωρον κυνηγοῦνται εἰς τὴν παραλίαν.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι πόσον ὠφελοῦν τὸν ἄνθρωπον αἱ χῆνες αὗται. Οἱ διατρίβοντες περὶ τὸ ἐμπορικὸν κατὰστημα τοῦ Ὑδρονείου Κόλπου, ἐκτὸς τῶν ὅσας τρώγουν τὸ καλοκαίριον, φυλάττουν καὶ τὸν χειμῶνα, ἀπ' αὐτὰς ὡς ἐπιτοπλεῖστον διὰ ζωοτροφίαν ἐξαρτῶμενοι·

εἰς καλοὺς χρόνους λέγεται ὅτι φονεύονται 3000 ἢ 4000, καὶ διατηροῦνται εἰς πάγον μετὰ τῶν πτερῶν· τὸ κρέας των εἶναι χυμώδες καὶ θρεπτικόν. Ἀξίζουν δὲ καὶ τὰ πτερά των ὡς ἐμπορικὸν εἶδος. Εἰς τὴν Ευρώπην ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἡμέρος ἡ ὄρνις αὕτη, εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν κατεξάρητον, ὅπου γεννᾷ ἐλευθέρως, καὶ εἶναι μέγας στολισμός. Ὁ Βυφῶν λέγει ὅτι συγγενῆ μετὰ τοὺς κύκνους εἰς τὴν Ουερσαλλίαν· συγγενῆ δὲ καὶ μετὰ τὴν κοινὴν χῆνα. Αἱ τοῦ δευτέρου μίγματος λέγεται ὅτι ἔχουν κρέας πολὺ νοστιμώτερον παρὰ τὸ τῆς οἰκιακῆς χηνὸς ἄμικτον γένος.

ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΙΑ.

Εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐπεκράτησε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡ ἀγάπη τοῦ κατορθῶναι πράγματα δυσκολώτατα μὲν, πλὴν καὶ ἀνωφελέστατα. Ὀλίγα τινὰ ἐκ τούτων ἀναφέρομεν πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ ἀναγνώστου.

Εἰς ἀριθ. 285 τῶν Φιλοσοφικῶν Πράξεων (Philosophical Transactions) ἱστορεῖ ὁ Δόκτωρ Ὀλίβερ, ὅτι ἴδεν αὐτὸς ὁ ἴδιος πυρῆνα κερασίου, τὸ 1687, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν γεγλυμμένα ἑκατὸν εἰκοσιτέσσαρες κεφαλαὶ τόσον καθαρά, ὥστε ὁ γυμνὸς ὀφθαλμὸς ἠμπόρει νὰ διακρίνῃ τὰς εἰς Πάπας, αυτοκράτορας, καὶ βασιλεῖς ἀνηκούσας, ἀπὸ τὰς μίτρας καὶ τοὺς στεφάνους των. Ἠγοράσθη εἰς τὴν Προυσίαν διὰ τριακοσίας λίτρας στηρλίνας, ἀπεκεῖ δὲ μετεκομίσθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐλογίζετο πρῶγμα τόσον πολύτιμον, ὥστε οἱ κληρονόμοι κατήντησαν ποτὲ εἰς τὰ δικαστήρια περὶ αὐτοῦ.

Ἀναβαίνοντες εἰς αἰῶνας πολὺ μᾶλλον ἀπομεμαρυσμένους, εὐρίσκομεν ὅτι ὁ Μερμεκίδης κατεσκεύασεν ἄμαξαν ἐλεφαντίνην τόσον μικράν, ὥστε μυῖα ἡδύνατο μὲ τὴν πτέρυγάν της νὰ καλύπτῃ αὐτήν· καὶ προσέτι πλοῖον, ἐκ τῆς αὐτῆς ἕλης, δυνάμενον νὰ κρυφθῇ ὑπὸ τὴν πτέρυγαν μελίσσης. Ὁ Πλίνιος ἱστορεῖ, ὅτι ἡ Ἰλιάς τοῦ Ὁμήρου ἐγράφη εἰς διάστημα τόσον μικρὸν, ὥστε κάρυον τὴν ἐχωροῦσεν· ὁ δ' Αἰλιανὸς ἀναφέρει τεχνίτην, γράψαντα δίστιχον μὲ χρυσὰ γράμματα, καὶ εἰς τὸ φλοῦδιον ἐνὸς κόκκου σιταρίου περιχλίσαντα αὐτό.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐλισάβετ, ὁ Πέτρος Βάλης (Peter Bales) κατώρδωσε ν' ἀντιγράψῃ ὁλόκληρον τὴν ἁγίαν Γραφὴν εἰς τρόπον, ὥστε περιεῖχετο εἰς ἓν μέγα κάρυον, ἰσομέγεδες μὲ αὐτὸν ὄρνιθος· ἡ μικρὰ Γραφή αὕτη, ἥτις ἐχωροῦσεν εἰς τὸ κάρυον, εἶχε τόσα φύλλα, ὅσα ἡ μεγάλη Γραφή· καὶ εἰς ἕκαστον ἀπὸ τὰ μικρὰ φύλλα ἀντέγραφεν ὅσον περιεῖχεν ἕκαστον ἀπὸ τὰ μεγάλα. Μᾶς λέγεται ὅτι χιλιάδες ἴδαν τὸ θαυμάσιον τοῦτο κατόρθωμα.

Ἱστοροῦνται καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, τὰ ὅποια δεῖκνουν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τί δύναται ἡ ἐπιμονὴ νὰ κατορθώσῃ, μᾶς λυποῦν δ' ἐκ τοῦ ἄλλου ὅτι τόση φιλοπονία καὶ τόση δύναμις ἐξωδεδῆσαν εἰς μάτην.